

A. Rajewski opm. 2015

adres
- 800 dubani Śląsk

J. Jeleń bora

LWP

SKORUPSKA Irenez od 1997

1988/USK

SPIS ZAWARTOŚCI TECZKI —

1988/1989

LUP

SKORUPSKA Jrena

I. Materiały dokumentacyjne

I/1 – relacja właściwa —

I/2 – dokumenty (sensu stricto) dot. osoby relatora —

I/3 – inne materiały dokumentacyjne dot. osoby relatora ✓ K.3.S.6

II. Materiały uzupełniające relację —

III. Inne materiały (zebrane przez „relatora”):—

III/1 – dot. rodziny relatora —

III/2 – dot. ogólnie okresu sprzed 1939 r. —

III/3 – dot. ogólnie okresu okupacji (1939–1945) —

III/4 – dot. ogólnie okresu po 1945 r. —

III/5 – inne... —

IV. Korespondencja ✓ K.5, S.9

V. Wypisy ze źródeł [tzw.: „nazwiskowe karty informacyjne”] ✓

VI. Fotografie —

IV Korespondencja

1. Korespondencja Skorpustkiej Jreny do Jreny Królitewskiej (informacja dotycząca ulkiety - opis powojennej losów) rękopis oryg. k. 1. s. 1
2. Obszerny list Skorpustkiej Jreny do Jreny Królitewskiej, zawiera opis przebiegu w czasie służby w wojsku oraz wystawę losów po wojnie [brak daty] rękopis oryg. k. 2. s. 2-5
3. List Skorpustkiej Jreny do Jreny Królitewskiej, informacja o wystawie zdjęć, prośba o zwrot po wykorzystaniu. [brak daty] rękopis oryg. k. 1. s. 6-7
4. List Rojewskiej Anny, dokumentalistki dz. Arch. WSK, Toruń 28 XII 1999 r. do Skorpustkiej Jreny (Podziękowanie za ulkiety przekazany przez Królitewską, na podstawie której została założonateczka osobowa nr. ian. 1988/WSK) mps, Ksero k. 1. s. 8-9

Korespondencja Skorpustkiej Jreny przekazana do Fundacji w 1999 r. J. Królitewska

17/1
Dowiedziawszy się iż
Koleżanki z wojska z Batolionu
sunt. Eusty Głazet prosiła posłać
dwoje powojenne, oraz dalsze losy.
Otoż jestem jedyną z wielu. Ocasyniam
się obecne Skonifskie Greda,
sam. Luban St ul.

Droga koleżanko.

16 22/51

Aby uwzględnić kontakt z kolegami z przerytych lat w
jemnych fragmentach przypomnieć się i omówić cię, dalszy mój
życie. Do dnia dzisiejszego. Otwór zastawam "samobit" w Warszawie,
w Warszawie i jako osadnik wojskowy osiedlała we wsi
"Platerówka". Obracam Twój słowem oraz bardzo małe
gospodarstwo. Ucieszyłam się, że mam dach nad głową.
Lubię mieć posiadłość i dach, Lubię w terenie
Wojny i wojny tragicznie. Przez serce wojny stałam
aby, powściąć moich najbliższych. Jako matka. Skierowałam
prośbę stałam się samoopiekuńczego życia, uśmiech i klas
gdyby znalazł się ktoś, aby poprowadził mnie na drogę
nauki, może osiągnęłabym to, co siedzi na dnie mojej
duszy, do dnia dzisiejszego. Byłam mało samoopiekuńcza.
Jednostką okazałam się dość dzielny, aby zachować to
co uważam bardzo, co było ideałem mojego życia. Do
wsi "Platerówka" zjedźdźdźali się osadnicy z myślą aby założyć
kolonię z kobietami. Bafolium Kobiecego Wiedzieli, że
kobieta, że, jak ~~dobrze~~ celem stać się dla dobro, ojczyzny,
tak potrafi stworzyć dobro kolonii oraz ich pokoleń.
Ja również jako matka, skierowałam, w tym światle,
uważam swojego chłopca, który został moim chłopcem
mężem. Zamierzałam mu, że był inny od przysięka-
jących robotników. Był w Bruku, pełen miłościwego życia,
potrafił mi zamierzać. Pił, obwieszał mi, że u domu
wszysty pił, nie rozumiałam co to alkohol, nie wieształam
że Estoniek musi pić. Nie znałam gromu alkoholizmu,
który okazał się cieniem mojego ciemnego życia.

Byłam bardzo uśmiewna, nie znałam sta. Wychowałam
 posrodek sióstr, wpejorowo mi wielzye w dobro, kochac
 świat i życie. Mama była kierowniczką domu dziecka,
 jako psycholog wiele swoich zalet, przelewała w talent
 mojego wychowania. Wierzyła w moje przyszłość, lubiała
 pisać wiersze, pizknie deklamowała, a bywało moja
 wyobraznia zolawiała z siebie swoje marzenia.

Wierzyłam w siebie że mogę dać wiele. Chociaż nigdy
 nie pracowałam na wsi jedynego ruchem objęciem
 całości stała swoich obowiązków. Wierzyłam że potrafię
 jeździć skromnym domem, pełnego ciepła i miłej atmosfery.
 Płab uosa być ciekwy, a zow. uim ofprorzyto się pełne oblicze
 mojego meze. Okazał się, uortoryerumy alkoholikiem.
 Grom alkoholizmu w pełni stał się przed obliczem.
 Wierzyłam że jest miłody. i że uimę go zmienić, że dom
 który stworzę, stworzy duszę tego miłodego człowieka,
 który nie znał ciepła dziecińczych lat. To roku
 urodzenia syna, a uimę został skrozony na rok wzięcia,
 zow. przewinimo. kawaterskie. Wredtem suamował
 wszystko, golyz siokogc, nie uim uo było potroba.
 Ja i dziecko nie wierzyliśmy się. Zastataw w kutykcyjnym
 potrocinu. Gospodarkę nie było by żyć, a tam dom
 nie mógł zaspokoić ^{potrzeby} naszego życia. W Lubaniu
 postararam się o pracę i dostałam mieszkanie 3 pokoje
 z kuchnią, gdzie uortychumant zostałam domem w Paterowice
 i na stałe tu zamieszkałam. Ocie pozwoliłam się
 pwoolupase, ceoto stawiałam każdym nieporodkowiem.
 Synek rosi, a w uim moja miłose mo. ci. żyńska.
 Chłoj dom, był małą przystanią, mojego życia, 6

Wychowałam wszystko co w nim było, a moje brędnie
myśli nie były w nowego człowieka, który wyjechał z miasteczka
i wspólnie zaczęli budować nasz dom. Stuchaliśmy
ślepo w jego obietnice, nie potrzebowałam nic więcej.
Wierzyłam że ja potrzebuję być kobietą i nauczę go żyć.
Go odbyciu kary poznać nasz nowy dom. Zostawo mi się
że wrócił nowy człowiek. Było drugie i trzecie dziecko
Tak jak w domu rozbrzmiewał głos moich matczyń
dzieci, tak w nim rozbrzmiewał głos pijactwa.
Jest coraz gorzej, wiele nocnych bywało że uciekałam z matkami
dzieci, to odchodzą, to przychodzą. Kiedy nasycę
się gwarem pijackim i szumem okrutnym sposobu
swojego, kiedy ślamazary i opuszczeni przez wszystkich
Bóg się stwardnia. Cebie jedyną mam nadzieję. Oddawałam
go do zakładu - Precyzji alkoholowego, nie miał mi za złe
Wierząc że całe życie walczą z jego patologiami
Kiedy wracam z zakładu również pijany. Zastanawiam
się, nieraz mętnym wzrokiem obejmowałam
świat i pytałam co co los mi, tak kawa. Dzieci
dorastali, a z nimi los mojego życia, cała moja osoba
walczyła do nich. Biegałam w nich smutku i radości,
byłam dla nich matką i przyjaciółką, nie znałam
nigdy co to kawa. Towarzystwo czy wszelka rozrywkowa.
Zoujmo że usposobienie moje i inne. Chwilami czułam
się jak małe dziecko, razem z dziećmi, grono nasze
było zawsze razem, lubimy śpiew i muzykę, dzieci
grali na gitarze a ja im śpiewałam. Było mi dobrze,
a nieraz było mi bardzo smutno, prosto brak
mi było czegoś, czego nigdy nie zauważyłam. 7

Zawsze sama, borykająca się własnym zyciem.
Kiedy się dorasta, stać się jakby opiekunem
i przyjacielem, potrafić mi rozumieć. To, czego w zyciu
bardzo ceniałam i szukałam wśród otoczenia szaleńców
i dobre, szczególnie odnajdywałam w swoim życiu.

Byłam koleżką liceum. Ogólnie kształtując, wstąpiłam do szkoły
Tira-Dzieńskiej. Uważaliśmy że tak będzie najlepiej,
skonia mi kochaj, do no co innego trudno było liczyć.
Przeżywałam wiele kiedy wiedziałam że żyję powoli
było mi innym kierunkiem. Tragedię szczęścia, dzieci,
aby cel, który ja nie osiągnęłam, był dobrym
losiem moich. Dzieci! Byłaby to wielka udręka
za mój ^{zycie} ~~trud~~ i poświęcenie. Obecnie jestem sama
moje moje odchodzi, nie miał innego wyboru, bez
przeży, oraz wytykamy przez społeczeństwa i borykajemy
się wśród najgorszych elementów ludzkości, foras szuka
innego wyjścia. Życie dotyka toczy, kocha mi mam
już zdrowie. Tracę w zimnych sklepach, oraz ciężko
gornitwa i nie być nigdy sobą naprzeciwko mi zdrowie.

Chłam chore nogi, oraz zapadłam poważnie na bronchit
astmatyczny. Dzięki miłej lekarce Dr. Kłodarczyk zostałam
szybko wnieśliśmy, w szpitalu. Ustawa codzienna gornitwa
dzieci pojechały na kolonie, sklep zamknięty, ale życie codzienne
trwa, zawsze musi się znaleźć wyjście z sytuacji. Chłoz
Spokojnie będą, dzięki staraniom lekarzy psychologicznych
do zdrowia. Przez ^{okno} wpadają słońce światło a wraz z nim
usmiech lekarki rozjaśniającej miłą przytulną trapeclii.
Lecę wiem, że to mi konie. Tragedię jeszcze wiele ~~zostawia~~
do wykonania, ale choroba asmy pułdnę dobiej w setak

Skonowano. Tam, w dość długi^{IV/6}
czasie postanowiam napisać si
wysłać zaliczeń, które oraz swoje
Autorky wysłać, lecz do tej pory
nie wiem, czy tam otrzymała, gdyż
innej wiadomości nie ma.
Zdaje, że teraz mi mogłam wysłać
gdzie teraz zostały wykonane. Tym
przejechał no. święte. i zrobił swoje
podobnie. Wiele przesłać również
do tej pory. Choroba kilka razy
muszę skrócić to samo, ciężar życia
stojącej ze mi maam już tej wstępy
życiowej co dawniej. Nie lubię wiele
o tym mówić, a Tybardziej rozpisywać
wciąż to samo. Nie chce cięgle grać
rolą bardzo pokrzywdzonej przez życie
choć wiem że to jest wiele. Tym-
bardziej ze dostaję do wniosku że
z zeszłym dawniejszym trudno dzisiaj
wiele oczekiwac. Autorkę którą

17

wypisaniu przez zapomniałem podpisać
gdzie ty bardzo spraszam. Proszę napisać
czy marzenie moje będzie figurować
nie zważając się zbyt, jako choroba
medycznie również czy akurat, oraz pisząc
swoje życzenia które wysłać się
podobać do Pani książki. Marzę do
Pani małą proszę, aby Pani mi się
mówiła gdzie bym mogła znaleźć
pomoc w ułożeniu się, ujęciu średniego
w szkole po podstawowej, gdyż w tym
roku kończy się klasę a chciałby
iść do szkoły radiotechnicznej, kauce by
tuż by się dostać, a może dać zatrudnia-
nie w tym kierunku. Chociaż mi znasz
Panię przeszedłem z fatygą zapytaniem.
Czy miał ktoś bliższy by mi czymkol-
wiek pomóc. Idzie proszę pomocy wys-
tąpić. Z poważaniem, *Stanisław Jędrzej*

Co do mego zdziwienia, robione przez rok
określej. Już tak mi wyglądać, gdyż
nie choroba.

FUNDACJA ARCHIWUM POMORSKIE ARMII KRAJOWEJ

BIURO FUNDACJI • 87-100 TORUŃ • UL. WIELKIE GARBARY 2 • TEL. (0-56) 65-22-186
KONTO: WIELKOPOLSKI BANK KREDYTOWY II ODDZIAŁ W TORUNIU NR 10901506-4675-128-00-0

IV/8

Toruń, dnia 28 X 1999r.

MEMORIAŁ General Marii Wittek

Kopca

z. dn. 3553/4sk/97.

Pani Irena Skompska

59-800 Luban 84

ul.

woj. lubuskiej dolnośląskie

Szanowna Pani,

Nasze Archiwum w dziale Wojennej Służby Kobiet gromadzi relacje kobiet - żołnierzy z terenu całej Polski i z Zagranicy, walczących na frontach II wojny światowej.

Od Pani Ireny Królikowskiej z Warszawy aktywnie współpracującej z naszą Fundacją otrzymaliśmy ankietę personalną informującą o Pani służbie wojennej dzięki czemu mogliśmy założyć w naszym Archiwum teczkę osobową na Pani nazwisko, o numerze inwentarza 1988 /WSK.

Prosimy jednak, o ile jest to możliwe, o napisanie własnej relacji według załączonego schematu. Zależy nam bardzo na relacji opisowej, gdyż jest to ważne dla historyków zajmujących się służbą kobiet w Wojsku Polskim. Prosimy także o Pani zdjęcie, najlepiej z lat okupacji, ale może być też z okresu powojennego.

Wysyłamy Pani materiały informacyjne nt. Fundacji oraz Memoriału
Generał Marii Wittek, w ramach którego prowadzimy naszą „akcję”
gromadzenia materiałów poświadczających walkę kobiet na frontach II wojny
światowej. Informujemy również Panią, że naszą współpracowniczką
w woj. *dotychczas jest p. Kaczkę Bąską Anotaw, R. 0024 2/37*

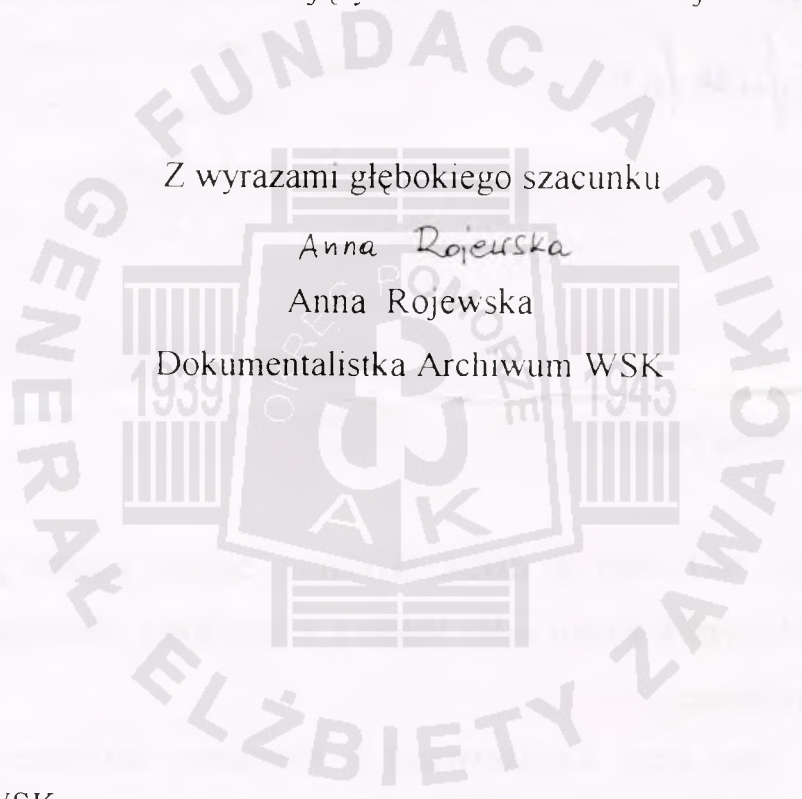
..... W razie potrzeby prosimy kontaktować się z tą Panią

Pozdrawiamy Panią serdecznie i prosząc o odpowiedź zapraszamy do
współpracy z naszym Archiwum, gdyż zależy nam na stałym kontakcie z Panią,
a także z kombatantkami mieszkającymi na terenie Pani województwa

Z wyrazami głębokiego szacunku

Anna Rojewska
Anna Rojewska

Dokumentalistka Archiwum WSK

zał.:

- 1/ Schemat WSK
- 2/ Informacja nt. Fundacji
- 3/ „Powstanie i działalność Memoriału Generał Marii Wittek”

P.S.

Szanowna Pani!
Dokreślona kopercyjnie przez Panią 4 1968r jest b. cennym materiałem archiwalnym
prosimy jednak o zwrócić, dane osobie huszarsko radziec. to
W Nowym Roku 2000 życzymy dobrego zdrowia i serdecznie pozdrawiamy

od Fundacji:

I/3 Inne materiały dokumentacyjne dotyczące osoby relatora

Ankieta opracowana przez Joneę Kniekowską z W-4, w 1967r.
(21 pytań skierowanych do kombatantów I i II A (F) cel poznać ich losów po wojnie. Ankieta uzupełniona wiadomościami przez
Skorupską Joneę, Leber Ś. zlepisz oryg. k. 3. s. 1-6

1/2/1 22/61

Irena Królikowska
Warszawa 10, ul. Sempołowskiej 3 m.25.

Warszawa, dnia ^{11.X}1967r.

16

A N K I E T A

Zamierzam napisać pracę o losach kombatantek po wojnie. Jako jedna spośród Was, pragnę poznać historię Waszego życia, która pomoże mi zbadać wpływ służby wojskowej kobiet na ich późniejszą pozycję w społeczeństwie i rodzinie. Proszę więc uprzejmie o szczerą odpowiedź na postawione niżej pytania, ewentualnie dołączenie na osobnej kartce swego życiorysu. Jeżeli pragniecie pozostać nieznane, ankiety można nie podpisywać lub podać tylko wybrany pseudonim. Mile widziane wszelkie zdjęcia, które po wykorzystaniu, na życzenie adresatki, mogą być zwrócone.

Z góry dziękuję za współpracę.

- Po demobilizacji osiedliłaś się: / odpowiednio podkreśl /
 w mieście stołecznym,
 w mieście wojewódzkim,
 w mieście powiatowym,
 w małym miasteczku,
na wsi.
 w osiedlu.

Dlaczego: *Ja nie miałam żadnej rodziny, jako osadnik wojskowy otrzymałam dom w którym był pierwszy przystanek samodzielnego mojego życia.*

- Opisz pokrótce warunki, w jakich odbywał się Twój start życiowy po zdemobilizowaniu:

Po zdemobilizowaniu znalazłam się bardzo blisko samoopieki i samodzielnemu życiu, wraz z kombatantkami do wsi Blakowicko, nie pochodziłam z woski. Jedynkie stosunkiem się dozwolone i umiarkowane. Wyjechałam ze sobą i t. umi był alkoholem. Dojechałam do wsi. Myślałam się usamodzielić. Po trzech latach rozpoczęłam pracę w sklepie w Lubaniu, gdzie rocznie zamieszkałam z całym rodzinie życia oddawałam się swoim obowiązkom. Staraniem się być wzorem dla swoich trzech dzieci. Czasem i kawie jak żołnierzy stojący furardo na wale. Oni było to Tatka 20 lat przechodził samą ciernie, upadła i nie doznał się to nie był umi, to było tylko tragedią mojego życia. A jednak udało się do swojego celu. Wydawać dzieci jak, aby zaistniał oraz społeczeństwo, które zastąpił z mojego życia, oraz proces myślenia i mojego postępowania. Stał się na. Szkole inż. Oficerskiej. Orar 15 lat syn, córka 14. Do dnia chwili bieżącej z życiem, bez bez zdrowia.

3. Start ten wydatnie ułatwiła Ci : rodzina, ✓
 przyjaciele, ✓
 państwo, ✓
 społeczeństwo, ✓
 instytucje społeczne, ✓
 radziłaś sobie całkowicie samodzielnie. /odpowiednie podkreśl/

4. Czy rozpoczęłaś naukę po zdemobilizowaniu:
 tak,
 nie.
 Jeżeli tak , to dlaczego uważałaś to za konieczne:

5. Rozpoczęłaś naukę - doksztalcenie się:
 - już w roku 1945,
 - kilka lat później, /kiedy/
 - kilkanaście lat później,
 - wcale nie uczyłaś się,

6. Jeśli rozpoczęłaś naukę, to czy:
 - ukończyłaś szkołę podstawową,
 - " " " zawodową, *roznie kwoty sklepowej*
 - " " " średnią ogólnokształcącą, *1945*
 - " " " " zawodową,
 - wyższą.

7. Co zdecydowało o takim wyborze:

Jeżeli przerwałaś naukę, to podaj przyczyny tej decyzji / ile klas ukończyłaś:

8. Podaj zawód , w jakim pracujesz: *kier. sklep*

a/ Ile zarabiasz / jakie masz gospodarstwo/ : *1450 zł + dodatki rodzinne i wykonalne plany*

b/ Jakie posiadasz mieszkanie: *3 pokoje z kuchnią dobre*

c/ Czy posiadasz: Telefon,
 radio, *tek*
 telewizor, *tek*
 adapter, *tek*
 pralkę, *tek*
 lodówkę, *tek*
 odkurzacz, *tek*
 inne; *harmonium i gitara*

9. Czy lubisz swoją pracę: tak.
nie.

Dlaczego tak jest?

✓ Gonićwar stykam się z ludźmi różnej kategorii, a wszyscy się ella wie, również zadowoleni ze spraw, kiedy zrobi bezinteresownie, a urobę zadowolony danego człowieka. Trąpię, kordiego
obsturny 10. Czy fakt, że byłeś żołnierzem: że dalem człowiek bez obuwie tego pozycje.

- ułatwiał Ci - załatwianie spraw osobistych w urzędach,
- otrzymanie pracy,
- dostanie się do szkoły,
- otrzymania mieszkania,
- awans w pracy,
- nie miał żadnego wpływu,
- utrudniał,
- nie przyznawałaś się do tego.

Podaj ciekawsze przykłady ilustrujące powyższą odpowiedź:

✓ Nikt nigdy się tym nie liczył. Nikt nie zwraca uwagi na swoją borykając się zyciem kobiecy. Alz wojnie miał Stanowiska byci pioskiem. Nikt nie szuka człowieka, nie zaprębiać się kimś ten człowiek mógł być, kim był. Brok mi było wykurowanego kupału życia. Przekłamał mi było się nagle zinstauracze ze przeszłości. Wiele zycia. Wielekardam ze wreszcie o tym wroblek. Duluwa. tego byłam w głębi sobie że nie musiałam się konyć ukonem i prapstam aby mieć tylko sity walceje o swój cel, czym były tylko dzieci. Chwała i od trzebue, od zycia. Koteranka, która była również w projekcie zemu a ma zycia ze Stanowiska. Dla mi, były dyplom, inne opiekunki, a czemuż je mogłam być, moją fród życia, się mi losy.

11. Czy służba wojskowa wyrobiła w Tobie:

- poczucie własnej godności:	<u>Tak.</u>	nie.
- odwagę:	<u>tak.</u>	nie.
- wytrwałość w dążeniu do celu:	<u>tak.</u>	nie.

Czy możesz poprzeć to jakimiś przykładami:

✓ Byłam zawsze bardzo ambitna. Godność moja była zawsze wysza, ponad wszelkie przeciwności oraz jeniei aspiracje. W każdej sytuacji nie potrafiłam być inna, jakę jestem. Nic uabridz obudny oraz wrażliwej murini wyszosei, D Trudno mi powiedzieć o celu, bo wiasnego ella sobie nigdy nie umiałam, moją cel to dzieci. Aby mieć coś, coby bardzo mi się chciało, również mi uam. Godzę się tym co mi zycio doje i nie rozumieć, cobyu bardzo chciało a mi moge, tego 16, etc

12. Czy jesteś zadowolona ze swych osiągnięć:
- osobistych tak, nie.
 - zawodowych tak, nie.
 - społecznych tak, nie.
 - naukowych tak, nie.
 - małżeńskich tak, nie.
 - towarzyskich tak, nie.

13. Czy utrzymujesz więź z kombatantkami :
Tak, nie.

Dlaczego:

Głównie jednak nie coś zbliża. Głównie samo to, że w procesie nie było nigdy zycia. Wszyscy byli równi. Jedną kwestią chciała doświadczyć się, do jakiego celu dążyliśmy. Były to jednak najbliższe chwile które wspominałam moim dzieciom.

14. Opisz swoje osiągnięcia w pracy:

Trudno mi to opisać. O ile pracowałam na lepszych placówkach, gdzie byłam bardzo potrzebna, innym. Bardzo mi sprzyjało o ile mi, traciłam życie w szpitalach. Osiągnięciem było nie umierać. Dopiero potrzebna zdrowiu i wytrwałości kiedy tracę zdrowie, wiem, że umieram. Do tego w jakimś warunkach je straciłam.

15. Napisz, kiedy wyszłaś z małżeństwem, czy małżeństwo jest udane, ile masz dzieci, w jakim wieku:

Wyszłam w roku 1947. Małżeństwo moje było kompletnie nieudane. Dzieci mam troje w latach 1950, 15 lat syn i córka 14 lat.

16. Podaj, gdzie uczą się / uczyły się / Twoje dzieci:

Syn. Szkoła Oficerska Wojsk Inżynieryjnych Wrocław
 Córki córki Szkoła Podchorążów 8 i 7 klasa

- Jak kierowałaś ich losami:

Syn koleżkę szkołę Liceum Ogólnokształcące u nas powołałam na prawo. Lecz zdecydowałam się na szkołę Oficerską w Warszawie fizycznie. Liczyłam na to, że wojsko powoła i poprowadzi dalej, jako takim. Tymczasem chłopak się uciekł i złożył.

- Czy nie zawiodły pokładanych w nich nadziei: wysze wykształcenie

Wyhodować które im dawałam nie zawiodły mnie wcale. Stawiałam im zawsze, że wójt moje życie czego chciały się wstąpić w swoim otoczeniu.

17. Czy Twoja rodzina szczyli się tym, że byłeś żołnierzem:

- tak, bardzo,
- tak,
- jest obojętna,
- nie.

Zilustruj to przykładami:

✓ Miałam często chwile zotawiania, lecz głośnie podnosiłam do góry i postawiałam mi dłoń się, kiedy pikałam aby mi nie uobliat. Zaraz też spierałam robota wesoły wstroj w domu, a w wstrosz chacie uwarili. Tak było w wojsku. Grodno chłodno, lecz wstroj wysiać być. A słu stonczy urowi. Dwa, jaskem z serebre uobliu. Zato co przysiać nie zmyć. Słodu zycu.

18. Czy swoją przeszłość żołnierską wspominasz z przyjemnością, czy z niechęcią:

Dlaczego tak jest:

✓ Wspominam bardzo miło, była to jedna chwila przylucen chnieł mojego życia. Bo wstrosz byli różni. Bo wstrosz dżażeli do jednego celu. Słobok ten wstrosz był zycu i tyle bogatych.

a/ czy uważasz, że służba wojskowa wpłynęła ujemnie na Twoją kobiecość?

nie uważam tego ujemnie. Wstrosz dla mi było różnie to. Kiedy ja mogłam osobie wstrosz ocenę. Byłam żołnierzem, byłam w kps duawo. Kobitcosie moja nie zmiunsta ty ujemnie. Wstrosz mieli owar tobie tobie edoluc, no. jobie zotupiwatam.

Podaj przykłady:

b/ czy uważasz, że służba wojskowa dała Ci jakieś szanse życiowe?

Podaj przykłady:

✓ Trudno mi to odpowiedzieć. Dżitaj może troch jestem zgorzkniata zyciem. Za dużo miałam wstrosz. Dżeci może były uwarie sakuze, troch których trudno mi było obstrze.

c/ czy ktoś Ci wytykał w sposób przykry okres służby wojskowej?

Podaj przykłady:

✓ Wstrosz wstrosz wstrosz wytykało mi w przykry sposób, że jako kobieta. Byłam poluisdny zotupiwatam. Lecz ujemnie ty tyu mi prejmo-watam. Wstrosz, że aby rozumieć życie trzeba wszystko przejsie, aby wydat pro-wopiwę ocenę

19. Czy Twoja córka /dzisiejsza młodzież/ byłaby, Twoim zdaniem, zdolna pójść w Twoje ślady, gdyby zaszła tego potrzeba?

Trudno powiedzieć o którejś z nich. Wszystko jej dowołam z siebie całe poświęcenie życia! Wszystko swoje, każde słowo, myśl, łez czy bycia zdolna, pójść w ślady rozumu i niewygod życia wie

20. Podaj: wiem, Chociaż jest bardzo uczeniowo,

a/ Ile miałś lat w chwili mobilizacji:

16 lat

b/ Jakie miałś wykształcenie?

byłam w drugiej klasie gimnazjum

c/ Gdzie mieszkałś przed wojną:

wrodziłam się w Warszawie

- miasto stołeczne,
- miasto wojewódzkie, **Powno**
- miasto powiatowe,
- miasteczko,
- wieś,
- osiedle.

d/ Gdzie mieszkałś przed mobilizacją?

Wotym - miasto Powno

e/ Gdzie pracowałś?

wie

f/ W jakim stopniu wojskowym opuściłś wojsko?

kapral

g/ Jakie otrzymałś odznaczenia i kiedy?

Brązowy krzyż zasługi. Podpis kamieni za zdobycie Warszawy.

21. Czy chciałabyś coś jeszcze od siebie dodać:

Mogłabym dodać to, że przeżyłbym, aby Gaiństwo trochę pomogło mi do określonego celu zdobycia wykształcenia dla moich dzieci. Byłaby to wielka nagroda, za całe moje życie. W tej chwili kiedy trochę lepiej zdrowie. Jednakże jest bardzo źle mi wyglądać, mam gwałtowne serce, mam 40 lat ani jednego włoska. Zapodaj sposob mojego życia rozprasz

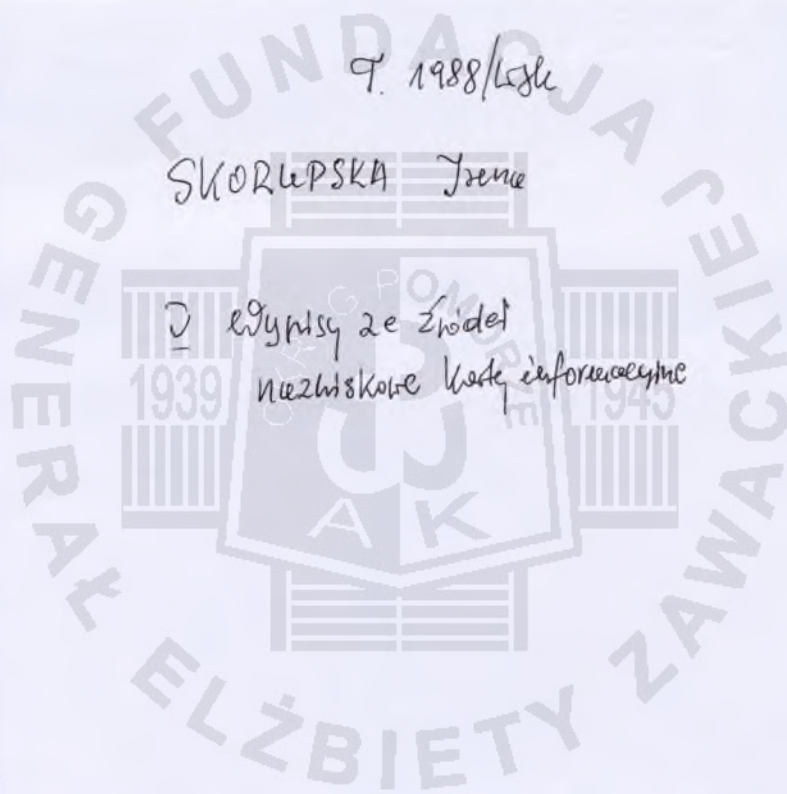
Jeszcze raz dziękuję Ci za udzielenie pomocy w tej pracy.

7. 1988/1989

LCP

SKORUPSKA Irene

Wzrosty ze źródeł
niezbiorkowe kodę informacyjne

i

T. 1988/4511

ZSRR-LWP

SKORUPSKA Irena

Zródło informacji:

ankieta anonimowa z 1967
korespondencja

Złożono:

Archiwum Pomorskie AK

87-100 Toruń, ul. W. Garbary 2

H.Piel./99

22/61

